

Royal Run als hoogtepunt vakantie

De zomerrubriek Toerist in Baarn is terug. Hierin vertellen toeristen en dagjesmensen iets over Baarn, hun vakantie en een beetje over zichzelf. In de slotaflevering van dit seizoen een gepensioneerd Marokkaan die intens geniet van zijn sportieve vakantie in Baarn. "Als ik hier fiets en om mij heen kijk, voel ik een weldadige rust."

Hij verblijft een maand bij familie in Baarn, samen met zijn 24-jarige dochter. Tien jaar geleden was hij hier voor het laatst, maar toen werkte hij nog als landbouwingenieur in Marokko. Hij zette zich in voor de bestrijding van insectenplagen in de regio - met name die van de woestende woestijnsprinkhaan - tot diep in de Afrikaanse Sahara. Hij was druk met zijn werk en had niet veel tijd om te sporten.

Dat is nu wel anders. De 61-jarige Ahmed Mouhim zwemt, fietst en beklimt bergen vanuit zijn woonplaats Agadir in het zuiden van Marokko. En op vakantie in Nederland loopt of fietst hij dagelijks vanuit zijn logeeraadres bij de familie Lemroussi. Hij heeft er inmiddels ongeveer 1200 ki-

lometer fietsen op zitten, en daar intens van genoten. "De infrastructuur is geweldig in Nederland, overal zijn fiets- en wandelpaden", vertelt hij stralend en in gebroken Engels op de bank in een Baarnse huiskamer. Zijn nichtje Ihsane springt soms bij om te vertalen.

Hij heeft ook grote steden in Nederland bezocht, maar is verknocht geraakt aan Baarn. "Je hebt hier alles. Bossen, weilanden en een rivier. Als ik hier fiets en om mij heen kijk voel ik een weldadige rust." En hij slaakt er een diepe zucht bij, als teken van opperste ontspanning.

Paradijselijke biodiversiteit

Het absolute hoogtepunt van zijn vakantie vond afgelopen zondag plaats in de koninklijke domeinen rond paleis Soestdijk. Zijn Baarnse familieleden hadden hem verrast met een inschrijving voor de Royal Run. Hij wist niet wat hij meemaakte en heeft zijn ervaringen zelfs op een stukje papier beschreven. Want hij wil het graag delen met de inwoners van Baarn. Hij schrijft dat hij al veel hardloopevenementen heeft meegemaakt, maar dat de Royal Run in alles perfect was. "De

organisatie was geweldig en de plek was zo prachtig, te midden van de uitbundige natuur. Het was een onvergetelijke ervaring die ik graag nog eens zou herhalen." Getooid in het nationale voetbalshirt waarin hij de Royal Run aflegde, en met medaille op de borst gespeld, raket hij de verse herinneringen op: het startschot met een origineel kanon door mannen in folkloristische kledij, de muziek langs de route, de schoolkinderen die de lopers aanmoedigden en de mooie paden dwars door het bos. "Het was een paradijselijke biodiversiteit met de bomen, het water en de bloemen. En het was ook nog eens Marokkaans weer, lekker warm." Ook een bezichtiging van de binnenzijde van het paleis maakte diepe indruk. Hij liep de 10 kilometer zonder enige moeite. "Het was allemaal zo mooi dat ik niet vermoeid raakte en alleen maar meer energie kreeg." Ahmed Mouhim heeft zijn vrouw, andere drie kinderen en vier kleinkinderen wat te vertellen wanneer hij woensdag met zijn dochter terugkeert in Agadir.

Hans Veltmeijer

Tienjarig bestaan Boogh Baarn

Boogh Baarn viert in september dat zij al tien jaar in Baarn gevestigd is. Boogh Baarn viert haar tiende verjaardag van 18 tot en met 22 september met diverse bijzondere momenten in een uitgebreid programma. Mensen die interesse hebben om met Boogh kennis te maken, zijn van harte welkom om een kijkje te nemen.

Vanaf 2007 biedt Boogh behandeling aan mensen met hersenletsel en/of een lichamelijke beperking. Inmiddels is het alweer tien jaar geleden dat Boogh de nieuwe locatie opende aan de Schoolstraat. Dagelijks bezoeken ongeveer 35 cliënten uit Baarn en omgeving deze

locatie voor begeleiding, training en activiteiten.

Boogh Baarn viert haar tiende verjaardag in de week van 18-22 september 2017 met diverse bijzondere momenten. Speciaal voor deze gelegenheid maken mensen kennis met raku stoken (keramisch bakproces), line dancing en aangepast sporten. Op donderdag 21 september wordt uitgebreid geluncht met familie en andere belangstellenden. Mensen die interesse hebben om met Boogh kennis te maken, zijn van harte welkom tijdens de koffie- of theepauze. Het is fijn als belangstellenden zich van te voren aanmelden per e-mail of telefoon. Boogh Baarn, Schoolstraat

53 baarn@boogh.nl ; tel. 035 5426043 Boogh is de specialist op het gebied van begeleiden, behandelen, trainen en integreren van mensen met hersenletsel, een lichamelijke beperking of chronische ziekte. Boogh heeft verschillende locaties in Midden-Nederland en heeft ruim 800 cliënten. Naast de centra van Boogh zijn er ook in verschillende gemeenten groepen voor mensen met hersenletsel, voor jongeren en hoogopgeleiden. Meer informatie op www.boogh.nl. Boogh viert dat zij veertig jaar bestaat met een lunch voor alle cliënten op 3 en een symposium op 5 oktober 2017.

Bibliotheek en VU Baarn werken samen

Vervolg van pagina 1

Op deze avond van 19:00 tot 22:00 uur staan hapjes en drankjes voor u klaar en kunt u ook deelnemen aan de proefwedstrijd van Carla Boelen. Voor uitleenen en terugbrengen van boeken zijn de medewerkers van de bieb allang niet meer nodig; dat doen de bezoekers van de bibliotheek zelf. Ook zijn alle mogelijke boeken te reserveren, via de computers die in de bieb staan, maar ook thuis, via de website.

De medewerkers hebben daardoor nu extra veel tijd om bezoekers te helpen en voor andere activiteiten.

Enige tijd geleden verhuisden de kinder- en jeugdboeken uit de kelder naar de begane grond, waardoor alle boeken compact bij elkaar staan en er altijd iemand is om hulp te bieden en vragen te beantwoorden. Beneden zijn werkplekken waar je in alle rust, met wifi, kunt werken. Elke donderdagochtend is daar ook het taalcafé, voor mensen die de Nederlandse taal niet als moedertaal hebben en graag goed Nederlands willen spreken. Vrijwilligers van Welzijn Baarn doen samen met de Bibliotheek Baarn de begeleiding hiervan.

Afvalverwerking

Vervolg van voorpagina

In 2015 is in gemeente Baarn 208 ton plastic ingezameld (dat is 8,5 kg per inwoner), in 2016 is 301 ton PMD (12,3 kg per inwoner) ingezameld.

Door de tegenvallende kosten van met name de inzameling van PMD is het voordeel van de oud-papiermaatregel geheel teniet gedaan. Ook heeft ieder huishouden meerdere containers gekregen. Alle 6.500 te kleine 120 liter minicon-

tainers zijn vervangen door grotere 140 of 240 liter exemplaren. Met name door vervanging van kapotte containers zijn de financiële verwachtingen van het project niet gerealiseerd. De inzameling van oud papier is wel een succes. De kratjes zijn vervangen door minicontainers die maandelijks worden geleegd. Ook zijn op 21 plekken bovengrondse oud-papiercontainers geplaatst. De structurele kostenbesparing bedraagt 10.000 euro.

COLOFON

Nabezorging:
Bel tussen 19.00 - 20.00 uur
Telefoon (035) 541 72 90

Redactie:
Martin Hoogendoorn
Telefoon (035) 542 21 62
Mobiel 06 23 67 40 07
Christine Schut
Mobiel 06 19 79 27 28
Hans Veltmeijer
Mobiel 06 23 18 70 27
Redactie-adres:
Laanstraat 58, 3743 BG Baarn

✉ redactie@baarnschecourant.nl
🌐 www.baarnschecourant.nl
t @BCBaarn
f Baarnsche Courant

Advertenties:
Lied Borgman / Barbara Illing
Telefoon (035) 548 09 01/
Mobiel 06 24 76 04 05
advertentie@baarnschecourant.nl

Administratie:
Tel. 035 548 09 00 tussen 9.00 - 17.00 uur

©copyright 2017
Uitgeverij Baarnsche Courant B.V. behoudt zich ten aanzien van de inhoud van deze uitgave zowel het auteursrecht voor conform artikel 15 lid 1 sub 4 van de Auteurswet als het databankrecht.

VANDAAG IS MORGEN ALWEER GISTEREN Bruggetjes naar vroeger

Mag het een monumentje minder?

door Ed Vermeulen

Op 9 en 10 september a.s. vieren we Open Monumentendag. Thema dit jaar: 'Boeren, burgers en buitenlui'. Ik schrijf 'vieren', want nog steeds geldt: 'Een monument worden is een gunst, een monument blijven een hele kunst'. En dat moet gevierd worden!

November 2016 werd monumentaal Baarn opgeschrikt door de plotselinge sloop van de monumentaal ogende, rond 1880 gebouwde, villa Amaliaan 39. Hoe dit kon gebeuren werd onderwerp van heftige discussies. De sloop van deze wit gepleisterde villa, ter linker zijde, van de ooit lommerrijke Amaliaan werd door mij opgeslagen als: 'Het werd stil aan de overkant'. Waarom? U leest het hieronder. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de villa géén monumentenstatus had, maar toch!

Stil aan de overkant

Eerder dit jaar werd op Groenegraf.nl mijn verhaal: 'Heimwee naar Prachtige platenhoezen deel 2', geplaatst. Daarin aandacht voor de bouw van het immense en in mijn ogen foelie-lijke kantoorpand Amaliawolde. Ontworpen door en gebouwd onder toezicht van de bekende architect David Zuiderhoek (1911-1993). Dat hiervoor

veel prachtige oude villa's het veld moesten ruimen ligt nu, zoveel jaren later, verborgen in de geschiedenis. Een geschiedenis die zich af en toe herhaalt oftewel in monumentaal: 'l'histoire se répète'

Ooggetuige

Sinds april 1969 werkte ik bij Philips Phonografische Industrie. De sloop van de villa's en de bouw van Amaliawolde heb ik kijkend vanuit het raam van mijn werkkamer in de aanbouw van Hoog Wolde van begin tot eind kunnen volgen. Het was de tijd van de ouderwetse betonbouw met daarin een hoofdrol voor een grote groep zwaargespierde betonijzervlechters. De aanblik van deze stevige jongens maakte dat mijn, het leven en de liefde door een roze bril bekiijkende, toenmalige collega en kamergenoot, iedere dag met veel plezier vroeg op het werk kwam.

Verdwenen

Prachtige villa's: de deftige ogende Amaliaan stond er vol mee. In de jaren zestig en zeventig veranderde het laanbeeld in rap tempo: villa's ter rechterzijde (van het dorp af gezien) werden gesloopt en vervangen door

Amaliaan 39, net-niet monument

Vlag in top bij bouw Amaliawolde

het eerder genoemde Amaliawolde en in 1972 door het grootschalige appartementencomplex Amaliagaarde. Ook de linkerzijde van de laan kreeg het zwaar te verduren. Ik zat er bij en keek ernaar en zag het, nagenoeg emotioneel, gebeuren. Jaren later, bij de sloop van Hoog Wolde, in 1995, ik werkte nog steeds bij Polygram, heb ik vanuit een soort machteloze woede een traantje gelaten. Keerpunt in mijn monumentenbeleving.

Tegenwoordig is dit gelukkig wel anders: monumenten in welke verschijningsvorm dan ook hebben onze aandacht: Rijks -, gemeentelijke en werelderfgoed monumenten: de lijst is lang en wordt steeds langer. Soms denk ik zelf op weg te zijn een soort monument te worden: het monument van mijn eigen verleden, en dan rijst de vraag: wie kijkt er naar mij om als sloop dreigt? Echt verstand heb ik er niet van: ik bekijk de tot monument beoordeelde, of moet ik zeggen veroordeelde, objecten en denk er het mijne

van. Soms zijn de zaken die er in mijn jeugd toe deden helemaal geen monument geworden zoals het glimmuurtje geheel rechts bij het Gemeentehuis of het muurtje bij de vroegere Amsterdamsche Bank op de hoek Spoorstraat - Prins Hendriklaan, door mij gebruikt als (brede) evenwichtsbalk. Beiden sinds lang verdwenen. Of de fietswinkel van Geleijns, Laanstraat 79, het houten gebouw waar ooit Drukkerij Bakker het Baarnsche nieuws aan het papier toevertrouwde. In mijn jeugd bepaalde dit gebouw mijn uitzicht.

Ik woonde er van 1950 -1964 recht tegenover. Soms ook werd een monument verplaatst: het overkwam de Wilhelminabank: van de Gerrit van der Veenlaan naar de Brink, het Hamel monument: van het bosje bij het station naar de Gerrit van der Veenlaan en natuurlijk grenadier Christoffel Pullman. Ooit geplaatst op de plek waar hij, bij het uittoefenen van zijn plicht in 1787 sneuvelde: op de hoek van de Praamgracht en de Biltseweg. Nu verplaatst naar een parkeerterreinje aan de overkant. Het was met de statige Naald een van de weinige monumenten waar je als schooljongen je kennis van de vaderlandse geschiedenis kon toetsen. Bij nadering riep de man met de bajonet op het geweer je al van verre toe: Werda! Gemakshalve noem ik

dit soort zaken 'de contouren van mijn jeugd'. De rij is lang, eindeloos misschien en iedereen die er 'toen' bij was draagt zijn eigen lijstje met contouren met zich mee.

Hoe verder?

Monumenten staan in toenemende mate in de belangstelling. Een mooie ontwikkeling. Prachtig voorbeeld hiervan is de vanuit particulier initiatief gerealiseerde restauratie van Villa Pera, Eemnesserweg en niet te vergeten de villa's Peking en Holland. Maar met hier en daar een restauratie

De teloorgang van een laan

zijn we er natuurlijk nog niet. Kijk wat er gebeurde met de smederij in Lage Vuursche, naar zeggen net op tijd gered van de totale ondergang. Dat de huidige ruïne mogelijk in oude luister hersteld gaat worden zou tot vreugde moeten stemmen. Maar om dit project: Royal Residence Lage Vuursche(!) te noemen. Hoe verzin je het. De Oude Smidse of Smederij was toch echt beter geweest, dichter bij de realiteit, sfeervoller en in ieder geval minder poenerig.

Verdere keuzemogelijkheden: legaal slopen (i.e.: slopen met vergunning), laten versloffen, opknappen, koesteren en onderhouden voor het te laat is, zoals de oude Begraafplaats aan de Plataanlaan en de indrukwekkende Wintertuin. Je kunt monumenten na-

Dapper en onverschrokken: Werda!

tuurlijk ook vernielen: de Colonnade in het Cantonspark en de ruiten van de Wintertuin zijn hier helaas misse-lijkmakende voorbeelden van. Maar hoe je het wendt of keert je moet de objecten eerst benoemen en delen met elkaar. Het is daarom dat Monumentendag al sinds 1987 bestaat, een dag van verrassingen, maar ook van monumentale bezinning.

Mijn advies: geniet van Monumentendag, beklim de toren van de Pauluskerk en eenmaal boven gekomen stel u zelf de vraag: 'Wilt u meer of minder monumenten?'

Alle foto's: Coll. Historische Kring Baerne

Lees dit verhaal online:
groenegraf.nl/monumentjeminder

'Vandaag is morgen alweer gisteren' is een initiatief van de Historische Kring Baerne en Stichting Groenegraf.nl en verschijnt drie-wekelijks op maandag. De verhalen worden afwisselend geschreven door Cees Roodnat, Ed Vermeulen en Eric van der Ent.

Wilt u meer lezen over oud Baarn?
www.historischekringbaerne.nl
www.groenegraf.nl
bruggetjesnaarvroeger@gmail.com

Incrementum Het Baarnsch Lyceum: gesloopt!